

TEN GELEIDE

Er wordt wel beweerd dat het scheppingsproces van wetenschappers veel gemeen heeft met dat van kunstenaars : of iets geproduceerd wordt, hangt in belangrijke mate van de inspiratie af. Als hoofdredacteur van een sociologisch tijdschrift zou je dat wel gaan geloven. Gedurende vele maanden druppelt af en toe een artikel binnen en plots is er dan een periode van overvloedige neerslag. Natuurlijk hebben we ook daar een verklaring voor : het heeft te maken met het geïnstitutionaliseerd ritueel van sociologencongressen met hun vele tientallen papers, een even voorspelbaar fenomeen als de lagedrukgebieden die van over de oceaan aanzetten en voor regen zorgen.

Maar dit seizoengebonden karakter van de sociologische productie maakt het aanhouden van zeer strikte verschijningsdata wel moeilijk : althans wanneer constante beoordelingscriteria worden aangehouden. Dat de redactie daarin slaagt is overigens in zeer belangrijke mate te danken aan de gedegen beoordelingen die door vele anonieme externe referees gebeuren.

De vruchten van dit jarenlange beleid worden nu geplukt. Het aantal abonnees blijft tussen de 400 en 500 schommelen met een trend naar boven; op vijf maanden tijd werden 16 bijdragen ter publicatie aangeboden. Heeft de redactie in het verleden strikt de hand gehouden aan het "Vlaamse" karakter van het tijdschrift, nu lijken de voorwaarden aanwezig om de confrontatie met de buitenwereld aan te gaan : ook vanuit Nederland worden artikels ingewacht, overigens al ingestuurd. De enige vereiste die gesteld wordt is dat ze niet alleen wetenschappelijk maar ook maatschappelijk relevant moeten zijn, dat is : in hun algemeenheid of specificiteit moeten leiden tot een beter inzicht in de Vlaamse/Belgische samenleving.

We herinneren degenen die niet zozeer voor klassieke wetenschappelijke artikels voelen, aan de mogelijkheid van besprekingsartikels, essays en onderzoeksnota's : voor wat laatstgenoemde soort bijdragen betreft, wordt een normgevende eerste poging nog steeds ingewacht.

In dit nummer komen uiteenlopende thema's aan bod. In de eerste bijdrage vraagt G. Dierickx zich af wat er schort aan de sociologische theorievorming over de verzuiling, dat is : waarom de dominante paradigmata zulke sterk deterministische inslag hebben.

Daarna maakt E. Benoit een analyse van de commentaar die door sportjournalisten gegeven wordt op agressief gedrag bij voetbalwedstrijden. "Grand theory" om te besluiten : M. Ruebens vergelijkt twee "moderne klassiekers" uit de sociologie, Giddens en Habermas, op hun poging om de kloof te overbruggen tussen de twee fundamentele perspectieven die de sociologie vanaf haar ontstaan kenmerkt, actor versus structuur. Om af te sluiten een aantal boekbesprekingen. Na het thematische dubbelnummer over "België en zijn goden" wordt hier dus een staalkaart van de sociologiebeoefening in Vlaanderen geboden.

Jan Vranken
Hoofdredacteur